

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010225
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814010225.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júla 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

D. R.,

nar. XX.XX.XXXX v D., okres F., trvale bytom T., G. V. č. XXXX/XX, okres Prievidza, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/63/2014 zo dňa 18. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný D. R. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák., pretože dňa 04. februára 2014 v čase okolo 11.00 hodiny v Handlovej, okres Prievidza, na G. V. číslo XX, v kuchyni bytu číslo X po tom, čo sa od svojej manželky - zdravotne postihnutej - poškodenej C. R., nar. XX.XX.XXXX dozvedel, že veľký kuchynský nôž, ktorý rád používal na krájanie mäsa, z domácnosti odstránila, začal jej vulgárne nadávať, že pôjde do pivnice pre sekeru a odsekne jej hlavu, čo u poškodenej vzbudilo strach a obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční, pričom sa roztriasla a rozplakala.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 4, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 16 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahľásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil, jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. Obžalovaný uviedol, že skutku, ktorý mu je kladený za vinu sa nedopustil. Uviedol, že do príchodu pani K. nepadlo ani slovo o nejakom vyhrázaní. Poškodenej začala plakať až pri konflikte medzi obžalovaným a pani K.. Ďalej obžalovaný poukázal na rozpory vo výpovediach, ako poškodenej, tak aj pani K.. Rozpory sa mali týkať najmä okolnosti, kedy, ako a za akých okolností sa mal obžalovaný poškodenej vyhrážať. Spochybnil tiež výpovede policajtov, pretože po ich príchode hlavné slovo mala pani K. a nie poškodenej. Tvrdenie poškodenej a pani K. považoval obžalovaný za pomstu za to, že chcel odísť od manželky a podal na ňu trestné oznámenie za neoprávnený výber bankomatovou kartou z jeho účtu. Obhajca najmä uviedol, že výpoveď poškodenej nie je vieryhodná a postačujúca pre uznanie viny obžalovaného. Poukázal pritom na zdravotný stav poškodenej, ktorá trpí hluchotou ťažkého stupňa, čo mohlo mať

vplyv na nesprávnu interpretáciu slov obžalovaného (napr. namiesto „sekáč“ „sekera“). Poškodená trpí aj emočnou labilitou, ktorá sa u poškodenej prejavuje precitlivosťou, plačlivosťou a psychickou unaviteľnosťou. Ďalej obhajca namietal správnosť použitej právnej kvalifikácie. Vznik dôvodnej obavy musí byť reálny, pričom je potrebné rozlišovať nebezpečné vyhrážanie od prejavov, kde boli použité silné slová, ale v skutočnosti o nič závažné nešlo. Ani v súvislosti s predchádzajúcimi incidentmi v roku 2012 a 2013, za ktoré bol obžalovaný odsúdený, poškodená tohto nevyhodila zo svojho nájomného bytu, ani sa s ním nerozviadla. Obhajca poukázal tiež na to, že ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin. V konaní mala byť tiež použitá zásada „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu s tým, aby odvolací súd sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr.por, prípadne, aby vec bola postúpená inému orgánu na prejedanie ako priestupku. V prípade, ak by nedošlo k zrušeniu výroku o vine, obhajca navrhol zrušiť výrok o treste s tým, aby podľa § 44 Tr.zák. bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1,2 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K vytkaným chybám, týkajúcim sa zisteného skutkového stavu, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je možné prisvedčiť odvolaniu obžalovaného v tom, že vo výpovediach poškodenej - manželky obžalovaného C. R., v prípravnom konaní a na hlavom pojednávaní sú určité rozpory, týkajúce sa najmä detailov, za ktorých obžalovaný predniesol výrok, spočívajúci vo vyhrázaní sa smrťou poškodenej. V žiadnej svojej výpovedi však poškodená predmetný výrok obžalovaného neodvolala. Aj pri konfrontácii s obžalovaným v prípravnom konaní dňa 21.03.2014 (č.l. 48-51) znenie tohto výroku obžalovaného opakovane uviedla. Senát odvolacieho súdu odlišnosti v niektorých detailoch výpovedí poškodenej pripisuje na vrub jej rozrušenia pri vyhrážkach obžalovaného, ako aj s odstupom času snahou zmierniť „vinu“ osoby, na ktorú bola poškodená „odkázaná“ v súvislosti so svojím zdravotným stavom.

Vieryhodnosť výpovede poškodenej, pokiaľ ide o vyhrážky obžalovaného, je pritom potvrdzovaná nielen výpoveďou jej dcéry G. K., ktorú obžalovaný namietal pre jej zaujatosť, ale aj výpoveďou nezaujatých svedkov - príslušníkov PZ, ktorí voči obžalovanému zakročovali. Už týmto príslušníkom PZ poškodená uviedla výrok, ktorým sa jej obžalovaný vyhrážal smrťou.

K námietke obhajcu, že došlo k zámene slov „sekáč“ na mäso, senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že sú logickejšie slovné spojenia „ísť pre sekeru do pivnice“, než by malo ísť o sekáč na mäso, ktorý sa spravidla nachádza v kuchyni.

Vo vzťahu k motívácii výpovede poškodenej (odplata za trestné oznámenie) nie je rozhodujúce, prečo takto poškodená vypovedala, ale to, či jej tvrdenie možno považovať za pravdivé. Nie je pritom predpoklad, že by poškodenej v takomto nepravdivom tvrdení mali pomáhať aj príslušníci PZ.

K námietkam, týkajúcim sa správnosti použitej právnej kvalifikácie, je potrebné uviesť, že podľa § 360 ods. 1 Tr.zák., je trestné už vyhrážanie sa ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom. Obžalovaný sa pritom vyhrážal poškodenej smrťou, dokonca veľmi vulgárnym spôsobom, ktorý sám o sebe nepochybne musí stupňovať strach z takto predneseným slov. Zo skutkovej vety rozsudku vyplýva, že neišlo o izolovane prednesenú vyhrážku, ale tejto predchádzala hádka a vulgárne nadávky zo strany obžalovaného. Existencia dôvodnej obavy poškodenej o svoj život nepochybne bola umocňovaná aj tým, že obžalovaný už v minulosti, ani nie pred viac ako 7 mesiacmi, fyzicky napadol poškodenú tak, že túto vankúšom „dusil“, komentujúc to slovami „zdochni“. Za toto predchádzajúce konanie si obžalovaný vykonal trest odňatia slobody 6 mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.

2T/211/2013 zo dňa 22.11.2013. Aktuálne prejednávaného trestného činu sa pritom obžalovaný dopustil ani nie jeden mesiac potom, čo vykonal vyššie uvedený trest za rovnaký trestný čin.

Odvolačí súd nezistil pochybenie súdu prvého stupňa na pokiaľ ide o výrok o treste. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa predmetného trestného činu voči poškodenej dopustil už tretíkrát, trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. je skôr mierny, ako prísny. Pokiaľ obhajca navrhoval upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr.zák., s týmto sa odvolací súd nestotožnil. V danom prípade obžalovaný nebol odsudzovaný za trestný čin, ktorý by spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný. Ak tu mal obhajca na mysli právoplatné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/42/2013 zo dňa 11.03.2013 k trestu odňatia slobody s povolením podmieňného odkladu, k tomu je potrebné uviesť, že skúšobná doba tu plynula do 01.08.2014, teda ďalšej trestnej činnosti sa dopustil v tejto skúšobnej dobe. Preto takýto skorší výchovný trest nemožno považovať na prevýchovu obžalovaného za dostačujúci.

Výrok o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.